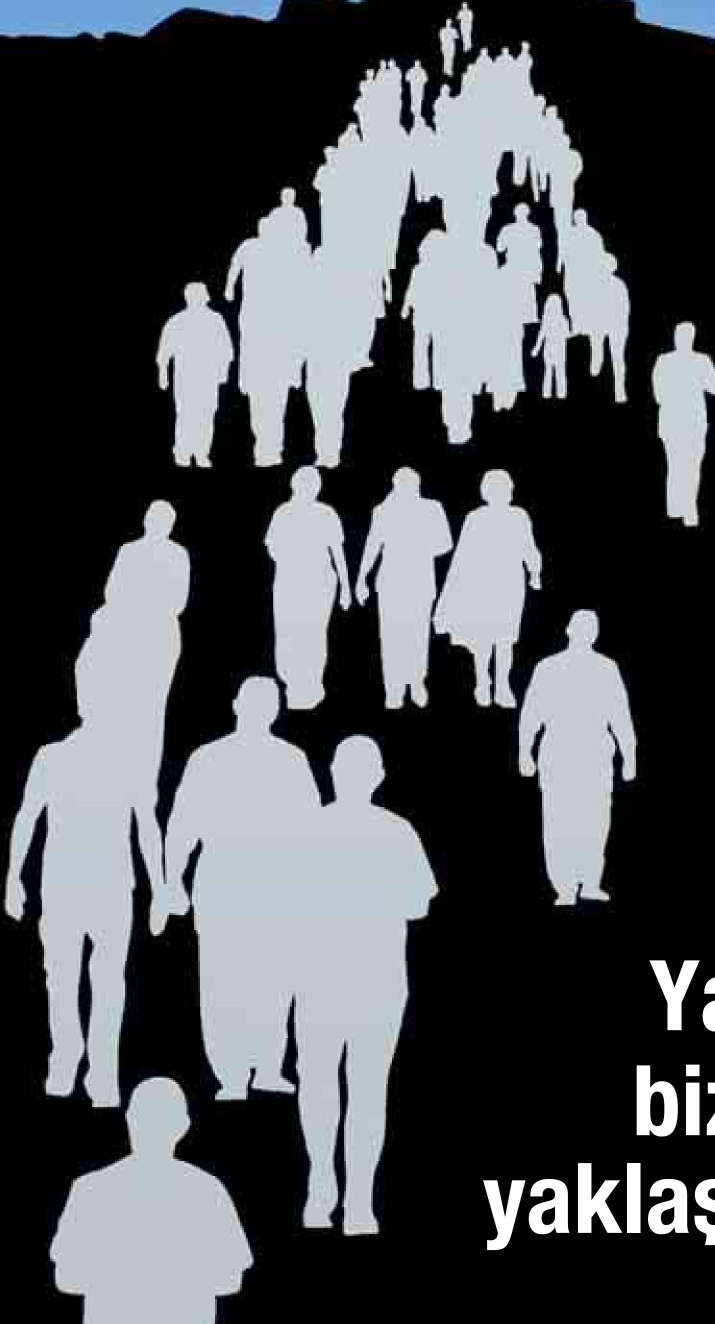
ZAMAN 29 NİSAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 177 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR ailem.zaman.com.tr

ailem

"İman bu adamın neresinde!" dedirtmemeli

Yaptıklarımız bizi O'na(sas) yaklaştırıyor mu?

Dicle
giyim

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

29 NİSAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 177

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Süleyman Sargın
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Orhan Nalın
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibinin Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Satış Yöneticisi	M.Süleyman Başaran s.basaran@zaman.com.tr 0 212 454 82 25
Yayın Türü	Yerel Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Şifa şekerde midir?

İçeride adım atılacak yer yok. Yan yana dizilmiş sandukaların hemen önünde el-pençe durmuş hanımlar güllü Yasin'lerinden Yasin okuyor, dualar mırıldanıyorlar. Duaların çoğunda istekler maddiyat ve çoluk-çocuk odaklı. Kimi kızının kısmetinin açılmasını, kimi oğluna iş, kimi kocasının eve bağlanmasını, kimi de sağlık istiyor. Sandukanın boyu ve eni büyüdükçe ziyaretçilerdeki haşyet ve korkunun oranı da büyüyor. Küçük sandukaların ortasındaki sandukanın büyüklüğü somut bir büyüklük olarak zihinlere yansıyor. Gelenler üç metrelik sandukaya bakarak o türbede insan üstü bir varlığın yattığını tahayyül ediyor. Böyle bir düşüncenin ardından ziyaret korkuyla karışık bir saygıya dönüşüyor.

Türbede ziyaret sona erip artık çıkma vakti geldiğinde herkes cebinden minik kağıtlara sardığı kesme şekerleri girişteki danışmanın büyükçe kabına saygıyla bırakıyor. Şeker türbeye bırakılan bir nişane gibi algılanıyor. Yani bir parçamı orada bıraktım gibi.

***

Arkadan gelen Saliha teyze bırakılan şekerleri cebinden çıkardığı bir gazete parçasına itina ile koymayı ihmal etmedi. Çünkü birazdan kızına gidecek ve ellerini öpmeye gelen torunlarına zorla bu kesme şekerlerden yedirecek. "A çocuğum ben bunları Aziz ... türbesinden getirdim. Kızım şifa. Okunmuş bunlar. Sizin için gittim türbeye dua ettim. Mübarek ne büyük insan. Oraya gelenlerden duydum, ne istediksek oldu diyorlardı. İnşallah bizim dualarımız da kabul olur." sözleriyle hem türbe ziyaretini hem de şekerlerin esrarını açıklayacaktı Saliha teyze.

***

Kesme şekerin gelişimi yüzyıl öteye geçmez. Ama türbelerimizin tarihi çok eskilere dayanır. Yani kesme şeker adeti eskilerden kalan bir davranış değil. Belki o zaman ağzı tatlandıracak başka şeyler bırakılıyordu! Türbeye bırakılan üç-beş kesme şekerle kendilerinin rahatladığını hissedenler için ne kadar kötü bir yol açılmış. Halbuki kesme şeker kutusunun bulunduğu yerin iki metre ötesinde Diyanet İşleri Başkanlığı'nın türbeleri ziyaret adabı babından bir ikazı asılı. Türbelere hurafelerin karıştırılmaması için doğru bir yaklaşım; ama ilginci bunun o türbede görevli insanların okuyup da anlayamamış olması değil mi!

***

İki hafta üst üste toplam 100 sayfayı aşan özel bir çalışmayla Kutlu Doğum'u en iyi şekilde karşılamaya çalıştık. Okurlara bir yol haritası, bir sevgi demedi, bir duygu seli yaşatmak için aylarca yapılan hazırlığın neticesini sunduk. Gönderdiğiniz teşekkür mesajları için biz de şükranlarımızı iletmeliyiz. Ailem, her hafta değişik bir kapakla sizlere farklı kapılar açma çabasını sürdürecek. Bu konuda ilgi ve desteğinizi her zamanki gibi bekliyoruz. Hayırlı haftalar...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

BİR HADİS

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ
غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ
وَعُدَّ نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ

Kün fi'd-dünya ke-enneke garîbün ev âbiru sebîlin ve udde nefseke fî ehli'l-kubûr.

"Dünya gurbetinde olduğunu unutma ve hep bir garip gibi davran ya da bir yolcu gibi yaşa.. Asıl ve ebedî vatanına gideceğine öylesine inan ki, ölmeden önce ölmüş ol ve kendini kabir ehlinden say!" (Tirmizi, Zühd, 25; İbn Mace, Zühd, 3; Müsned, 2/24, 41, 131)

Sizi kim hesaba çeksin?

Süfyan-ı Sevrî hazretleri birgün Hammad b. Seleme hazretlerine sorar:

- Ey Hammad, acaba Rabbimiz bizi affeder mi? Hammad şöyle cevap verir:

- Vallahi kıyamet günü hesabımı anneme, babama veya Rabbime vermek hususunda serbest bırakılırsam ben Rabbimi tercih ederim.

- Niçin?

- Çünkü biliyorum ki Rabbimiz bizlere anne ve babalarımızdan daha merhametlidir.

Kur'an dinliyor muyuz?

Kur'an'ı okumak kadar dinlemek de önemlidir. Kur'an-ı Kerim'i hem okuma hem de dinleme mevzuunda değişik seviyeler, farklı duyuş ve hissedişler vardır. Hak rızasına ulaştıracak bir okumada, okuyan insan her şeyi nazarından silip sadece Allah'a müteveccih olmalı; dinleyenler de, ses ve nağme kime ait olursa olsun, Kur'an'ın kendisini, İlahi kelamın mana ve muhtevasını dinlemeye çalışmalıdır.

Okunan, Allah'ın kelamıdır; onu ruhanîler de dinler, melekler de. Kur'an'ı istenen seviyede dinleyebilmek için de, okuyan kim olursa olsun, önce onu zihnen ortadan kaldırmak ve tamamıyla okunan ayetlere, Allah'ın kelamına yönelmek gerekir. Peygamber Efendimiz, kendisine okuyan Cibril-i Emin de olsa, o hava içerisinde ve bütün bütün mana ve muhtevaya müteveccih olarak ta'zimle ve saygıyla dinlerdi.

Bizler de kulaklarımızın farklı seslerle kirlendiği günümüzde Kur'an'ın her bir harfinin içimizdeki bir karanlığı aydınlatacak mumlar misali olduğunu düşünelim; onu dinlerken manevi yaralarımızdan şifa bulduğumuz hissi ve heyecanıyla dinleyelim. Evimizde, arabamızda, teybimizin haznesinde her daim bir Kur'an kaseti bulunduralım. Arabamızı çalıştırdığımızda yola Kur'an'la çıkalım, evimize girerken de bizleri Kur'an nağmeleri karşılasın.

Kur’an okunan ev

Kur’an’ın okunduğu yerde melekler ve temiz ruhlar da hazır bulunur. Tilavet olunan her bir harf bir hava zerreciğinin içini doldurup atmosferin uhrevîleşmesine vesile olur. Kur’an, okunduğu yere huzur, mutluluk ve bereket getirir. Okuyana da, dinleyene de sevinç ve tarifsiz bir huzur verir. Gam, tasa ve kederlerini dağıtır, ümitsizliklerini siler, onları manen canlı ve aktif bir hale getirir. Her türlü vesvesenin o insanlardan uzaklaşmasına vesile olur. Cinnî ve insî şeytanlara karşı onları korur. Kur’an’ın bu yönünü Efendimiz’den (sallallahu aleyhi ve sellem), on sene O’na sadakatle hizmet eden, Hz. Enes naklediyor: “Kur’an okunan evin hayrı artar. Böyle evlere melekler toplanır.” Ebu Hureyre Hazretleri de naklettiğimiz hadisi biraz daha açıklayan bir başka rivayette bulunuyor: Kur’an okunan evin hayrı artar; böyle bir ev, içinde oturanları sıkmaz. Bu evlere melekler toplanır; şeytanlar uzaklaşır. İçinde Kur’an okunan, anlam ve yorumuyla meşgul olunan ev, yıldızların yeryüzünü aydınlattığı gibi sema ehli için aydınlatılır.

Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz

Bir hadis-i şerifte, "Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz; nasıl ölürseniz öyle haşrolursunuz!" buyurulmaktadır. Bir insanın hayat tarzı onun şuuraltına doğrudan tesir eder. Bu sebeple insanın bütün hayatında, ölümü esnasında ve kabirde sorulara cevap verirken hep o şuuraltının izleri tezahür eder. Müslüman olarak ölmek hakkımızdaki takdirin nasıl tecelli edeceğini bilemediğimizden dolayı belki elimizde değildir; ama Müslüman olarak ölme gayreti içinde olmak elimizdedir. Hayatını Salih ameller kuşağında geçiren bir insanın son nefesinde imanla gitmesi kuvvetle muhtemeldir. O halde, imanın gereklerini o derece hayatımıza hayat kılmalıyız ki aksi bir düşünce ve hayat tarzı rüyalarımıza bile misafir olmamalı. Bizler her dem Rabbimize kavuşma arzusuyla yanıp tutuşalım ve hep bu vuslatın beklentisi içinde yaşayalım.

Kur'an okuyan gencin hikayesi

Bir genç hafızlığını tamamlarken her gün sabaha kadar Kur'an'ı hatmeder. Bundan dolayı da sabah derslerine yorgun ve bitkin olarak çıkar. Durumu öğrenen hocası Kur'an'ı bu şekilde okumasını arzu etmediği için bir gün onu karşısına alır ve: "Evladım! Biliyorsun Kur'an, indiği gibi okunmalıdır. Bu gece sen Kur'an'ı, karşında ben varmışım gibi oku." tavsiyesinde bulunur.

Genç gider ve Kur'an'ı hocasına okuyormuş gibi okur. Sabah huzura geldiğinde: "Efendim, bu gece Kur'an'ı ancak yarısına kadar okuyabildim." der. Bunun üzerine hocası: "Pekâla bu gece de Efendimiz'e okuyor gibi oku!" emrini verir. Talebe şaşkınlık ve heyecan içinde Nebîler Serveri'nin huzurunda olduğu düşüncesiyle o gece daha dikkatli okur. Ertesi gün de üstadına Kur'an'ın ancak dörtte birini okuyabildiğini söyler. Üstadı talebesindeki manevi yükselişi görünce: "Bugün de o emin melek Cebrail'in Efendimiz'e (sallallahu aleyhi vesellem) tebliğ ettiği anda dinliyor gibi oku!" der. Talebesi ertesi gün "Vallahi üstadım, bugün ancak bir sure okuyabildim." der.

Üstadı son adımı atar: "Evladım! Şimdi de onu binlerce hicabın verasında bulunan Yüce Rabbimiz'in huzurunda okuyor gibi oku! Düşün ki O seni dinliyor ve Kur'an'ı senle mukabele ediyor!" Talebe ertesi gün gözyaşları içinde üstadına gelir ve şöyle der: "Üstadım! Fatiha'dan başladım ilk ayetleri okudum; ama 'İyyâke na'budu' demeye bir türlü dilim varmadı. Çünkü 'Sadece sana kulluk yaparım!' diyemedim.

Her kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, Allah da onunla karşılaşmayı arzu eder.

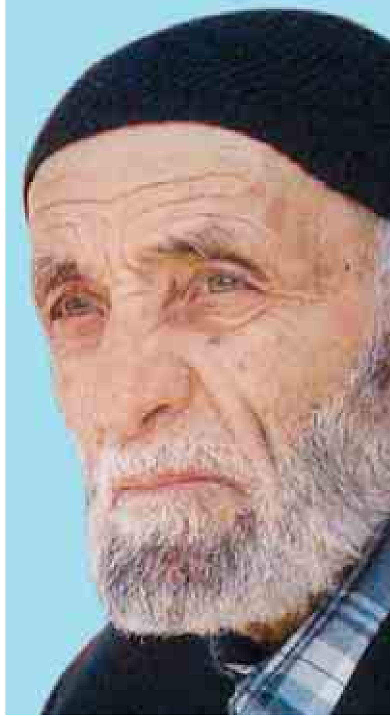

Anne-babaya saygı bereket sebebi

■ ENİS AYDIN

İslam dini, insanların birbiriyle görüşüp konuşmalarına, toplum halinde yaşamalarına büyük bir önem vermiştir. Müslümanların birbirleriyle geçinmelerinde samimiyet, tevazu, sadelik, zorlanmama, karşılıklı yardım, nezaket, saygı, sevgi ve hayırseverlik bir esastır. Dinimizde, insanlarla geçinmenin türlü yönleri ve dereceleri anlatılmaktadır. Herkese karşı tatlı dilli, güleryüzlü, açık kalbli olmak bunların başında gelir. Kul hakkını gözetmek, tatlı dilli olmak çok önemlidir. Bir Müslüman daima güleryüzlü bulunur. Hiçbir kimseyi asık bir yüzle karşılamaz. Bir hadis-i şerifte, "Şüphe yok ki, Allah yumuşak huylu, açık yüzlü kimseyi sever." buyurulmuştur.

Herkesle güzel şekilde görüşmek, insanlara eziyet vermekten kaçınmak gerekir. Çünkü, "Müslüman dilinden ve elinden Müslümanlar'ın emin olduğu insandır." Ömer Nasuhi Bilmen merhumun, Büyük İslam İlmihali'ndeki ahlâk bölümünde, büyüklere ve hele alim zâtlara karşı saygılı olmak, onlar geldiğinde saygı için ayağa kalkmak, oturması için yer açmak güzel hasletlerden olarak sayılmıştır. Değerli âlim zâtların ellerini öpmek, hele baba yâdigârı hüviyetindeki kişilerin özellikle babasının arkadaşlarını dolaşması, hürmet etmesi tavsiye edilen özelliklerdendir. Müslümanlar, alimlerin, takva sahibi kimselerin ve adaletli hakimlerin ellerini sevgi ve saygı göstermek niyetiyle öpebilirler. Fakat dünyaya ait bir maksad için el öpmek mekruhtur. Ancak, alimlerin ve diğer büyüklerin huzurunda yerleri öpmek de haramdır. Bunu yapanlar ve buna razı olanlar günaha girmiş olur. Bir Müslüman Cenab-ı Hakk'ın dışında hiç kimse için alnını yere süremez. Yaşlılara hürmet, çocuklara, düşkünlere merhamet ve şefkat göstermek hep özlemini duyduğumuz şeylerdendir.

İslam'da büyüklere karşı saygı, küçüklere karşı sevgi önemli bir esastır. Bu esas, aileler arasında bir kat daha önemlidir. Anaya-babaya fazlasıyla hürmet etmek bunun bir örneğidir. Onları isimleri ile çağırmak terbiyeye aykırıdır. Bir kadının kocasını adı ile çağırması da edebe aykırı olduğundan mekruhtur.

Saygı göster, saygı gör!

Bir hadis—i şerifin anlamı şöyledir: "Bir genç bir yaşlıya sadece yaşından dolayı hürmet etti mi, Allah da ona bir mükafat olmak üzere, ihtiyarlığı zamanında hürmet edecek bir kimseyi muhakkak yaratır." Bu hadîs, yaşlılara saygı gösteren gençlerin sevap kazanacaklarını ve çok yaşayacaklarını müjdelemektedir.

DÜĞÜN PAKETİ

1.990 YTL

124.5 x 20 = 2.490 YTL

ÖN ÖDEMELİ +2 TAKSİT

worldcard 20 TAKSİT

444 6632 MODA

Ücretsiz Ürün Broşürü İçin Arayın

2 YIL GARANTİ

Lütfen Avantajlarımızı Kıyaslayın...

- Koltuk Takımlarımız Profil Kasa 32'lik gri Kavuçuktur.
- Yatak Odamız 6 Kapılı ve Karyolalıdır.
- Yemek Odalarımız 6 Sandelyelidir.
- Sandelye Renk Seçenekleri Koltuk Kumaşı ile Aynıdır.
- İsteğinize Göre Düğün Paketi oluşturulur.
- Ürün Teslimatlarımız Engeç 1 Haftadır.

-Tüm ürünlerimiz Kendi Üretimimizdir Aracı yoktur.

MODA® life

Türkiye'nin Düğün Paketçisi

MODA'TAN EVLENENLERE ÖZEL

EVLENEN 3.000 YTL HEDİYELER, BEDAVA ALIŞVERİŞ VE SÜRPRİZLER KAZANIYOR

İNDİRİM VE AVANTAJLAR SUNAN ÜYE İŞYERLERİMİZ

Altın Merkez · SETRMS · ADRES OFSET · isbir Yatak · OSKAR · DUYGU · Maltepe BAŞKENT Kuaför & Düğün Salonu · Bahçeli BAŞKENT Kuaför & Düğün Salonu · Koray · edessa Fotoğraf · GÖKTAŞLAR · RE/MAX Nokta · MODA life · ORUÇOĞLU · Taşpınar Tur · REVE Kuaför & Estetik Merkezi · SARAY · UFUK LTD. ŞTİ. · YABANGÜLÜ ÇİÇEKÇİLİK

Detaylı Bilgi Üye İşyerleri ve Moda Life Mağazalarında, www.modalife.com.tr ve (0312) 444 66 32'de

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Zaman Gazetesi
34194 Yenibosna/İstanbul

O, sokaklardan kurtuldu;

şimdi sokak çocuklarının peşinde

Anne ve baba kendi zevklerinin peşine düşmüş, çocuklarının ne halde olduğundan haberleri dahi yoktu. Nasıl olsundu ki, babası içki parasını denkleştirince hemen meyhaneye koşar annesi ise heva ve hevesleri içinde sürüklenip dururdu pavyon köşelerinde. Ali, kavgası, dayağı eksik olmayan bir yuvada dünyaya gelmiş, küçük yaşlarda da sokağa terk edilmişti. Çok keskin olan zekası, hep şer işlere yönlendirilmişti. Halinden memnun değildi fakat ne yapabilirdi, nasıl bu bataklıktan kurtulurdu onu da bilmiyordu. Ona doğrunun ne olduğunu söyleyen de olmamıştı.

Bir akşam karanlığında yine gözüne birini kestirmişti Ali. Köşeyi dönünce bıçağı boğazına dayayıp neyi varsa hepsini alacaktı kurbanının. Düşündüğü gibi iyi giyimli, çantalı adam köşeyi dönünce aniden önüne çıktı ve sustalı bıçağıyla tehdit ederek parasını istedi. Fakat çantalı adam kendisinden beklenmedik bir çeviklikle Ali'nin bileğinden tuttuğu gibi bıçağı elinden aldı. İşte Ali ile Kemal öğretmenin tanışması böyle garip bir şekilde başladı.

Kemal öğretmen, o akşam Ali'nin karnını doyurdu ve hikâyesini en ince ayrıntısına kadar dinledi. Böylesine zeki bir çocuğun hedefsiz, serseri bir şekilde sokaklarda olmasına yüreği dayanmadı Kemal öğretmenin ve o günden sonra Ali'yi bırakmadı. Öğretmenlik yaptığı okula kaydını yaptırıp, ona bir öğrenci yurdunda ücretsiz yer ayarladı. Masrafları için de birkaç hayırsever esnaftan burs temin etti.

Üniversiteden sonra master ve doktorasını da bitiren Ali, bugün bir belediyenin üst kademe yöneticisi. Şimdi onun yaşadığı ilçede hiçbir sokak çocuğu yok; çünkü hepsi Ali Bey'in koruması altında. Ali, 'gerçek babam' dediği Kemal öğretmeniyle irtibatını hiç koparmadı ve Rabb'ine yalvardığı her seferinde onun ismini de duasına ekledi.

Yazılarınızı bekliyoruz

Hepimizin hayatında küçük ya da büyük değişikliklere vesile olan fedakâr, cefakâr, samimi ve sevgi dolu bir öğretmen mutlaka olmuştur. Belki de birçok kimseyi uyuşturucu batağına saplanmadan kurtarıp hayata bağlamış, birçoklarını fakirliğin cahil bırakmasına izin vermemiştir bu yiğit öğretmenler. İşte talebeleri için, bu değerli öğretmenlerimize ve eğitimcilerimize bir teşekkür sunma fırsatı. Haydi sarılın kâğıda kaleme ve öğretmeninizin sizin hayatınızı nasıl değiştirdiğini bize yazın.

"Edeple gelen lütufla gider" sözüyle karşılar sizi Hüdâyî Hazretleri. Nasibi olan buradan aldığı edep dersini hayatının ilk rüknü yapar.

Hüdâyî dergâhına edeple gelen lütufla gider

ŞEMSİNUR ÖZDEMİR

İstanbul'un dört bir yanına dağılmış manevi çekim merkezleri vardır. Evliyalar şehri de denilen bu aziz kentin, sürekli nur üreten, ışık yayan, gönüllere hayat veren, ruhanilerin uğrak yeri haline gelmiş, gözyaşı dökerek dua dua yalvarılan mekanları vardır. Dua etmek için elbette buralara gitmek gerekmez; ama Medine'ye, Kâbe'ye neden gidiyorsak, nasıl o mübarek beldelerde Allah'a daha yakın olduğumuzu hissediyorsak, Allah dostlarının, Peygamber vârislerinin huzurunda da aynı yakınlığı ararız. "Allah'ım O'nun döktüğü gözyaşları ve duaların yanına benimkileri de kat." deyip ruhuna Fatiha bağışlamak için gideriz. Bu anlamda, Eyüp'te Eyyüb Sultan, Kocamustafapaşa'da Sümbül Efendi, Topkapı'da Merkez Efendi, Beşiktaş'ta Yahya Efendi, Beykoz'da Yuşa Hazretleri gibi Üsküdar denince de akla ilk Azîz Mahmud Hüdâyî dergahı gelir.

Hüdâyî dergahına ulaşmak için Üsküdar meydanından içeriye doğru biraz yürümek gerekir. Hakimiyet-i Milliye Caddesi üzerinde Yeni Valide Camii'ni geçtikten sonra biraz ilerde sağa doğru yokuş çıkan Tepsi Fırın Sokağı vardır. Merdivenli kaldırımdan yavaş yavaş çıkınca sağda üzeri tuğralı, açık yeşil-beyaz boyalı kapı görülür. Kapıdan girip birkaç basamağı çıkarken huzuru gönlünüzde hissetmeye başlarsınız. "Edeple gelen lütufla gider" sözüyle karşılar sizi Hüdâyî Hazretleri. Nasibi olan buradan aldığı edep dersini

FOTOĞRAFLAR: TURGUT ENGİN

hayatının ilk rüknü yapar, aynı kapıdan çıktıktan sonra. Dergahın avlusunda bulunan kabir ehline Fatihalar gönderirken Hüdâyî Hazretleri'nin, Üsküdar'a hakim bu noktadan boğazı, Sarayburnu'nu, Haliç'i, Galata'yı hâlâ seyretmekte olduğu fark edilir. Türbeye girişte ikinci bir edep uyarısı gelir ziyaretçiye:

"Bu meşhed, mecma-ı ervah-ı ecsad-ı Hüdâyî'dir;
Edeple gir azizim, türbe-i pak-i Hüdâyî'dir!"

"Bir ziyaret makamı olan bu meşhed; aşk şehidinin medfun bulunduğu kıymetli bir mekan olarak, Allah'ın ahseni takvim üzere yaratığı beden ile ruhların bir araya toplandığı yerdir. Çünkü burası Hüdâyî Hazretleri'nin temiz ve mübarek türbesidir. O halde ey ziyarete gelen muhterem kişi, içeriye edeple gir!"

Celvetiye tarikatının kurucusu olan Aziz Mahmûd Hüdâyî, ilköğrenimini babası Fazlullah Mahmud bin Mahmûd'un yanında gördükten sonra Nâzırzâde'nin derslerine devam eder. Nâzırzâde'nin Edirne'de Sultan Selim Medresesi'ne tayiniyle Edirne'ye ve bir süre sonra, yine hocası ile Şam'a ve Mısır'a gider. 1573'te Bursa'daki Ferhadiye Medresesi'ne Müderris ve Camii Atîk Mahkemesi'ne de kadı olarak tayin edilir. Birkaç yıl sonra Şeyh Üftâde'nin tarikatına girer. Burada nefsini terbiye etmek için kadı kıyafetiyle yaz sıcağında sokak sokak dolaşıp ciğer satması meşhur bir olaydır. Üftâde'nin yanında geçirdiği riyazet devresinden sonra halifelikle Üsküdar'a gönderilir. Azîz Mahmûd Hüdâyî, zamanında çok tanınmış ve büyük saygı görmüş bir kimsedir. Devrin padişahı 1. Ahmed ve Valide Sultan onun tarikatına girmişlerdir. 1628'de vefat edince dergahının içinde bulunan bu türbeye defnedilmiştir.

Hüdâyî Hazretleri'nin Sultan I. Ahmed Han'ın talebi üzerine yaptığı şu duâsı ne kadar mânâlı ve güzeldir: "Yâ Rabbî! Kıyâmete kadar bizim yolumuzda bulunanlar, bizi sevenler ve ömründe bir kerre türbemize gelip rûhumuza Fâtiha okuyanlar bizimdir… Bize mensub olanlar, denizde boğulmasınlar; âhir ömürlerinde fakirlik görmesinler; îmânlarını kurtarmadıkça ölmesinler; öleceklerini bilsinler ve haber versinler ve de ölümleri denizde boğularak olmasın!.."

Onun Hüdâyî ismini alışı da manidar bir olaydan dolayıdır: Hz. Üftade, bir kır gezisinden dönüşte, şeyhine diğer müritler gibi demet demet çiçek getirmek yerine sapı kırık solgun bir çiçek getirdiğini sorar. Kadı Mahmûd'un cevabı şu olur: "Efendim! Size ne takdim etsem, azdır!.. Ancak hangi çiçeğe koparmak için elimi uzattıysam onu "Allâh Allâh" diyerek Rabbi'ni tesbîh eder bir halde buldum. Gönlüm onların bu zikirlerine mânî olmaya râzı olmadı. Çaresiz ben de elimdeki şu tesbîhine devam edemeyen çiçeği getirmek zorunda kaldım!"

Hüdayî dergahındaki muhteşem manevi hâli tekrar yaşamanın sırrı 'Edep'te gizlidir.

Bu güzel ve mânâ dolu cevaba son derece memnûn olan Üftâde Hazretleri'nin dilinden o anda: "Hüdâyî, Hüdâyî. Evlâdım! Bundan sonra ismin Hüdâyî olsun! Ey Hüdâyî! Bu kır gezisinden yalnız sen nasîblenmişsin…" ifâdeleri dökülür. Böylece Kadı Mahmûd, Hüdâyî oldu. Zîrâ o, artık kâinâttaki esrâr-ı ilâhiyeye ve kudret akışlarına âşinâ olmuştu. Âdetâ kâinât, kendisine sırlarını açan canlı bir kitap hâline gelmiştir.

Hz. Hüdâyî'nin Üsküdar'da kurduğu dergâh, kısa zamanda her tabakadan insana hitap eden mâneviyat ve irfân mektebi hâline gelir. 3. Murâd, 1. Ahmed, 2. Genç Osman ve 4. Murâd Han'lar, Hüdâyî Hazretleri'nin yakın irşâdına mazhar olur. En büyük kerâmeti, cihan sultanlarını bu şekilde yönlendirebilmesi olmuştur. Pek meşhûr olan kerâmetlerinden biri de, gâyet fırtınalı bir havada hiçbir kayıkçının denize açılamadığı bir zamanda kendi kayığına atlayıp birkaç müridiyle Üsküdar'dan sâlim bir şekilde karşıya geçmesidir. Hâlen Üsküdar ile Sarayburnu arasındaki bu yola "Hüdâyî Yolu" denir. Bilen kayıkçılar, şiddetli fırtınalarda bu yolu takip ederler. Bugün bile lodoslu havalarda Boğaz vapur seferlerinin sadece Üsküdar-Eminönü hattında yapılabilmesi, oldukça düşündürücüdür. Osmanlı Devleti'nin son günlerine kadar Boğaz'da deniz seferi yapan kaptanlar; yolcularını, Üsküdar'dan geçerken Azîz Mahmûd Hüdâyî dergâhına, Beşiktaş önünden geçerken Yahyâ Efendi dergâhına, Beykoz'dan geçerken de Hazret-i Yûşâ tarafına doğru yönlendirip "Fâtiha"ya dâvet ederlermiş.

Hz. Hüdâyî, elindekini avucundakini dağıtıp fakir bir hayat sürdüğü için ona eş olmak da kolay değildir. Hamile olan eşi karnını bile doyuramaz durumdadır. Yaşadıkları ev rutubetli ve soğuktur. Çok sıkıldığı bir gün "Sen tut Bursa Kadılığı gibi bir makamı bırak, malını mülkünü ona, buna dağıt. Sonra köleler gibi sürün. Bebeğimizi saracak çaputumuz bile yok." diye sitem eder. Hz. Hüdâyî sesini çıkarmaz. O sırada kapı çalınır. Sarayağaları altın dolu torbaları eşiğe bırakır. Sultan Ahmed, tabir ettiği rüyasının doğru çıkması üzerine hediye göndermiştir. Hanım mahcuptur; ama o altınlar da geldiği gibi fakire fukaraya gideceği için yapacak bir şeyi de yoktur.

Havaların ısınmasıyla birlikte özellikle cumartesi-pazar günleri burada abdest alıp namaz kılmak ve türbeyi ziyaret etmek büyük sabır gerektiriyor.

Dergahı geride bırakıp yokuşu inerken, gündelik telaşlara, insan kalabalığına ve trafiğe karışırken, bir anlık yükselişten sonra dünyaya dönmenin hüznü yaşanır. Oradaki hali tekrar yaşamanın sırrı 'Edep'te gizlidir.

TOPBAŞ ÇARŞI

Züccaciye & Ev Tekstili

Park Caddesi No:107 Manisa
0236 231 81 43 - 232 19 10

TELEFONLA GÜVENLİ SATIŞ

FELIX Tappa
Diyet Izgara ve Tost Makinesi

35 YTL

3 YIL Garanti

FELIX Çayver

85 YTL

3 YIL Garanti

ŞOK
Fiyatlar

FELIX Mixo

29 YTL

3 YIL Garanti

PHILIPS
Azur Precise
GC 4320 Ütü

165 YTL

3 YIL Garanti

KORKMAZ
Pizzamatik

69 YTL

2 YIL Garanti

KORKMAZ
Çaykolik Semaver

79 YTL

2 YIL Garanti

Tele Sipariş Hattı
0 236 231 81 43
0 236 232 19 10

SÜRAT KARGO LOJİSTİK

İle Türkiye' nin her yerine ücretsiz teslim

TOPBAŞ ÇARŞI

1980' den günümüze GÜVENLE

Felix bir Arzum ürünüdür.

%18 KDV dahildir. Kampanyamız stoklarla sınırlıdır.

Annesine artık Müslüman olduğunu söylüyordu. Ancak, bilmiyordu ki, yıllarca çocuğu olmayan putperest annesi kendisi için bir camide dua etmiş ve bebekken ilk sözü de "Allah" olmuştu.

ABDULLAH AYMAZ

PUTPEREST AİLENİN ALLAH DİYEN BEBEĞİ

Bir Batı ülkesinde, birkaç Anadolulu genç, doktora çalışması yapıyorlardı. Bir Asya ülkesinden gelmiş ve köken itibarıyla pagan bir toplumun fertleri olan üç arkadaş da aynı üniversitede doktora çalışması yapmakta idiler.

Ama bunlar felsefe okuyup ilmî ve fennî araştırmaların içine girince kendi pagan anlayışlarını tamamen bırakmışlardı. Müslüman öğrencilerle tanışınca da merakla durmadan dinî sorular soruyorlardı. Bizimkiler dinî bir okulda okumamışlardı; ama Külliyât'ı iyi mütâlaa etmişlerdi. İnkârcı felsefeden gelen bütün itirazların cevabını Kur'an-ı Kerim'in bu tefsirinde bulmuşlardı. Bu sebeple arkadaşlarının yaratılışla ilgili sorularının cevabı için 23. Lem'a olan Tabiat Risalesi'ne müracaat etmişlerdi. Orada yaratılış ile ilgili dört ihtimal ve yol gösteriliyor. Bunlardan önce sebeplerin üzerinde duruluyor. Temsillerle mesele akla yaklaştırılıyor ve bu akılsız, şuursuz sebeplerin asla yaratıcı olamayacakları gösteriliyordu. Sonra da eşyanın kendi kendine bu düzeni kuramayacağı ve canlıları asla meydana getiremeyeceği izah ediliyordu. Üçüncü ihtimal olarak tabiat konusu ele alınıyor, onun da bu hârika nizamı ve canlıları yaratamayacağı anlatılıyordu. Böylece ilim, kudret ve hikmet sahibi ezelî ve ebedi bir Zat'ın yani Allah'ın her şeyi yarattığı gerçeği kendiliğinden ortaya çıkıyordu. Öldükten sonra dirilme meselesi ise Onuncu Söz olan Haşir Risalesi'nde yine aklî ve mantıkî delillerle anlatılıyordu. Meleklerin varlığı hakkında Yirmi Dokuzuncu Söz, ilmî delillerle meseleyi akla ve mantığa yaklaştıran temsillerle gerçekleri güzel bir şekilde ortaya koyuyordu.

Bunlar üzerinde sohbetler devam ederken bir tanesi Müslüman olmaya karar verdi. Memleketine gidince de annesine artık Müslüman olduğunu söyledi. Bir yanlış tepki beklerken onun yumuşak bir tavırla "Bak sana bir şey anlatayım..." dediğine şahit oldu ve kulağını ona verdi. Şöyle diyordu:

FOTOĞRAF: REUTERS

Niyet ve kısmet insan hayatında çok tesirlidir. Hidayet Allah'ın bir lutfudur, ancak buna talip olanlar sahip olabilir.

"Oğlum uzun zaman benim çocuğum olmamıştı. Pek çok doktora başvurduk bir netice alamadık. Bu sefer kendi tapınaklarımızda dualar ettim, olmadı. Ümidimi artık kesmiştim. Bizim fakir bir Müslüman komşumuz vardı. O kadına gittim. Derdimi anlattım, üzüntümü belirttim. Bana 'Sen hiç Müslümanların mescitlerine gittin mi?' diye sordu. Ben de 'Hayır' deyince, 'Sen evine git baştan aşağıya iyice bir yıkan da gel.' dedi. Ben de dediğini yaptım. Beni alıp bir mescide götürdü. 'Ben namaz kılacağım, sen de benim yaptıklarımı yap. Sonra Allah'a dua ederiz.' dedi. Namaz kıldıktan sonra beraber Allah'a dua ettik... Bir sene sonra sen doğdun. İlk konuştuğun kelime de 'Allah' sözü oldu. Ben 'Oğlum, anne, de!' diyordum. Ama sen hep 'Allah' diyordun... Tabii sonraları unuttun. Ama şimdi Müslüman olduğunu söylüyorsun. Sen zaten doğduğunda Müslüman imişsin ki, ilk sözün Allah olmuş."

Bir müddet sonra ikinci arkadaşları da İslamiyet'i kabul etti. Üçüncü arkadaşları "Belki kabirde Müslüman olurum!" diyordu. Ama Müslüman arkadaşlarının cana yakın samimi davranışlarına hayran olup arkadaşlarına katıldı. Sonra da gözyaşlarıyla "Ne büyük bir nimet ve lütuf içinde bulunuyorum, yeni fark ediyorum!" dedi...

Muhabbetten güçlü ne var?

Akrabalık ve komşuluk bağlarını güçlendirmek için karşılıklı ziyaretleri ihmal edilmemeli.

Laf taşımak gibi basitliklere tenezzül ederek dostluk ve muhabbet ortamı zedelenmemelidir.

FOTOĞRAF: AFP

■ **HASAN CANDAN**

Ülkemizde yer yer gündeme gelen şiddet olaylarının sebeplerine her boyutta eğilmek ve temelden alarak çözmek zorundayız. Şiddet uygulayanların altyapısında hep yanlış terbiye, yanlış aile yapısı gibi unsurlar karşımıza çıkmaktadır. Yani şiddet uygulayan kişi, aslında öğrendiğini ve gördüğünü karşısına çıkanlara da uygulamayı normal hareket olarak görüyor ve yapıyor. Babanın dövdüğü çocuk bunu diğer çocuklara yansıtmakta, eşi tarafından dövülen kadın bunu çocuklarına yansıtmakta, yani şiddeti aktarmaktadır.

Stres altındaki annenin çocuğunun da stres eğilimli olacağı gerçeğinden hareketle, her boyuttaki stres ve bunun doğurduğu şiddete eğilimi en kısa yoldan tedavi etmek zorundayız. Yanlışlıkları şiddet uygulayarak değil muhabbetle çözmeliyiz. Ülkemizde son zamanlarda yapılan resmî istatistiklere göre işlenen suçların yüzde 45'sini stres ve şiddetin hâkim olduğu çarpık aile yapısında yetişen bireylerin işlediği görülmektedir. Düzenli aile bireylerinin suç işleme oranı ise yok denecek kadar azdır. Aile içi stres ve şiddetin (yani muhabbet yokluğunun) yüksek olduğu illerde de ci-

nayet ve olayların daha çok olduğu herkesçe malumdur.

Psikolojik şiddet; muhatapla konuşmama, selam ve görüşmeyi kesme ve muhatap almama gibi şekillerde de olabilmektedir. Aile içi gereksiz ve aşırı otorite de bu çerçevede görülebilir. Otorite sağlama niyeti ile yapılan bazı davranışlar da bazen eziyet ve zulümden çizgiler taşıyabiliyor. Niyet iyi bile olsa bazı hassas kalplerde derin yaralar oluşturabiliyor. Halbuki bilinmelidir ki muhabbetin gücü, otoritenin gücünden daha etkili ve daha kalıcıdır.

Ailedeki bu yangını söndürmekte birinci ilaç aile içi muhabbettir. Her ailenin içinden en az bir kişi "ağzından bal akan muhabbet kaynağı" rolünü üstlenmelidir. Ya da ailede bireyler arasında "nitelikli beraberlik" yaşanmalıdır. Aile içindeki bu muhabbete bazı örnekler verilebilir: "Nasılsın, inşallah iyisindir. Senin için bugün dua ettim.", "Bugün neler yaptın? Ben de bugün şöyle şöyle gibi şeylerle meşgul oldum." denebilir.

İyi komşu-kötü komşu!

Bir apartmanda oturan üniversiteli öğrencilerden üst komşu Ayşe teyze rahatsızdır. Bu rahatsızlığını da bağırarak uluorta söylemektedir. Öğrenciler ne kadar edepli ve nezih olsalar da bir türlü bu tatsız durumu düzeltemezler. Fakat "Biz yine de insanî görevimizi yerine getirelim, hem de mağdur olmayalım." diyerek her fırsatı değerlendirmeyi düşünürler. Günler ilerleyip mayıs ayı gelince Anneler Günü'nde güzel bir çiçek hazırlayıp Ayşe teyzenin kapısını tıklatırlar. Ayşe teyze kapıyı açınca şaşırmış bir ifade ile "Hayırdır inşallah, buyurun." deyince "Ayşe teyze, Anneler Günü'n kutlu olsun. Bizim annemiz burada olmadığı için seni annemiz olarak gördük, kabul ederseniz!" deyince Ayşe teyze şaşkınlık ve sevinçle karışık bir eda ile ne diyeceğini bilemez bir halde iki damla akıveren pişmanlık ve muhabbet ifadeli gözyaşlarına hakim olamaz... Ve artık onlar hep muhabbetli, örnek bir komşuluk içinde olurlar.

Fakat günümüzde bu türlü sıcak komşuluk âdetlerinin azaldığını, birbirini hiç tanımayan komşuların olduğunu maalesef görüyoruz. Hatta "17 senedir kapımızı hiç kimse çalmadı." diyen aileler bile görebiliyoruz. Yalnız yaşayan "Zengin Ahmet amca"nın hikayesi bu anlamda oldukça ibret vericidir. Kimseyle görüşmeyen ve ortalıkta fazla görünmeyen bu amcanın bir küp dolusu parası olduğu mahallede dilden dile konuşulmaktadır. Bir zaman sonra "Zengin Ahmet amca"nın kapısı hiç açılmaz ve kendisini hiç gören de yoktur. Herkesin merakı gittikçe artar ve üstelik evinden garip bir koku da duyulmaya başlanır. Nihayet kapı kırılıp evine girilmeye karar verilir. Kapı açıldığında "Zengin Ahmet amca"nın günler öncesinden vefat ettiği görülür. Mahalleli cenaze işlemlerine başladığında bir başka garip durum daha ortaya çıkar... Bir küp dolusu para gerçekten vardır; fakat zamanı geçmiş, tedavülden kalkmış bu paraların artık pek bir kıymeti de kalmamıştır.

Kalp dünyamızda mevsimler hep ilkbahar olmalı. Sevaplar, hayırlar ve güzel düşünceler bahar çiçekleri gibi ardarda açmalı. Kötü sözler ve huylar hakim olup tevhid düşüncemizi bozmamalı.

■ ALİ DEMİREL

Tevhid inancımızı SARSMAYALIM

Her şeyi bir olan Allah'a dayandırma demek olan tevhid, dinimizin en önemli esasıdır. O, bütün ibadetlerin başında gelir. İnsan, Allah'ı birlemez ve sadece O'na yönelmezse, duygu ve düşünce itibarıyla dağınıklıktan kurtulamaz. Bu yüzden insan öncelikle tevhide ermelidir. Mü'min sebepleri de, tabiatı da kendi dairesi içinde değerlendirmeli ve tevhid akidesine şirk bulaştırmamalıdır. O bunu yaptığı nisbette Allah'ın inayet ve keremiyle ayaklarını sağlam yere basıyor demektir. Diğer taraftan bu dengeyi kuramamış, ayağını sağlam yere basamamışsa, her an şirk bataklığına kayması muhtemeldir. Zira şirk, Allah'tan başka merkez ve kaynak aramak ve hadiseleri başka şeylere dayandırıp havale etmek demektir ki bu, korkunç bir hastalıktır.

Mülk, tamamıyla Allah'ındır ve onda tasarruf hakkı bütünüyle O'na aittir. Allah, her şeyin gerçek sahibi ve malikidir. Hiçbir şey, sebepler planında dahi başkasına verilemez. Bunun aksi ise şirk olur. Allah (c.c), her fırsatta

bunu kuluna hissettirir ve bu anlayışın onda bir şuur haline gelmesini ister. Bir misalle meseleyi biraz daha açalım:

Allah Rasulü'nün medresesinin en muhteşem talebelerinden ve İslam fatihlerinin en büyüklerinden biri olan Hz. Halid (ra), kumandanlığını yaptığı ordusuyla zaferden zafere koşup, Sasaniler'in ve Bizans'ın başına bir balyoz gibi indiği ve hiçbir yenilgisi olmadığı bir dönemde, kazanılan zaferler onun şahsından biliniyor düşüncesiyle devlet başkanı Hz. Ömer tarafından görevden alınmasına hiç ses çıkarmaz. O büyük sahabi, bunu hiç onur meselesi yapmaz ve Muhammed İbni Mesleme tarafından kendisine ulaştırılan emre itaat eder. Demek O'nun fatih olma yanlarından biri de, kendi içinde kendi kendinin fatihi ve Allah'a kul olmasıydı.

Hz. Halid'in azlinde tevhid hassasiyeti yatar

Mevlana Şibli, Hz. Halid'in, Hz. Ömer'in huzuruna vardığında mal beyannamesinde bulunup kuruşu kuruşuna hesap verdiğini ve bir kuruş fazla çıkmadığını bildirir. Onun sadece savaşta kullanmak için bir iki tane atı, bir kaç tane de kılıcı vardı. Vefat ettiği zaman baş ucunda oturup ağlayan sahabi şöyle der: "İnsanların övüp sevdiği bir insan olarak yaşadı, İslam'ın bir yitiği olarak da ölüp gitti ve geriye sadece atı ile kılıcını bıraktı..."

Evet, O'nun mal beyannamesinde yüzü ak çıkmıştı. Haddizatında Hz. Ömer de bundan çok memnun olmuştu. Fakat O'nun bu mevzudaki hassasiyeti başka idi. O, Hz. Halid'i hazımsızlıktan, çekememezlikten dolayı görevden almamıştı. Hz. Ömer, sebeplere değer atfetme mevzuunda tevhide dair bir meseleyi fiilen ortaya koyuyordu. Halk Hz. Halid'e o kadar güveniyordu ki, "Halid nerede ise biz de oradayız, başka cepheye gitmeyiz" diyordu. İşte burada tevhid düşüncesinde bir sarsıntı vardı; farkına varılmadan şirk istikametinde bir adım atılmıştı. Eğer Hz. Ömer bunun önüne geçip önlemezse, arkadan gelenler bu yoldan asla dönmezdi. Bu yüzden Hz. Ömer, Hz. Halid'e şu sözleri söyler: "Halid! Allah şahit ki seni çok severim. Ama halk elde edilen zaferleri senin şahsında buluyordu. Ben biliyorum ki bu zaferleri bize ihsan eden Allah'tır."

Hasılı, kalblerimize dikkat etmek zorundayız. Vicdanımızda kime karşı olursa olsun, eğer bu türlü düşünceler geçiyorsa, farkına varmadan şirke doğru bir adım atıyoruz demektir. Ve Hz. Halid (ra) böyle haklı bir iddia karşısında sesini çıkarmıyorsa, bize bu mevzuda çok daha fazla hassas olmak düşer.

FOTOĞRAF: REUTERS

Eşler birbirine dokunduğunda boy abdesti bozulur mu?

Ben yaklaşık beş aylık evliyim. Benim sorunum -belki de birçok bayanın sorunu ama dile getiremiyor. Eşim beni öptüğünde, dokunduğunda çok etkileniyorum ve akıntım geliyor. O anda guslümün bozulduğu düşüncesiyle sürekli boy abdesti alıyorum. Gün içinde bazen her namaz için boy abdesti almak zorunda kaldım. Bu durum artık çok zor gelmeye başladı. Namazlarımın bazı vakitlerini kaçırdığım için kaza etmeye başladım. Ve maalesef son iki haftadır yarım yamalak kıldığım namazlar içime sinmediği için namazı bıraktım. Bu arada eşimle aram da bozulmaya başladı. Çünkü onu kendimden uzaklaştırıyorum gusül abdestim bozulacak diye. Çok zor durumdayım ne yapacağımı bilmiyorum!..

Sevgili hanımefendinin ve onun durumunda olan herkesin yaşamış olduğu bu tür sıkıntılardan ve bunların sonuçlarından üzüntü duymamak mümkün olmamakla beraber problemin dile getirilip danışılması hataların onarımı adına ümit veren en doğru hareket olmaktadır.

Söze öncelikle önemli bir gerçeği hatırlayarak başlayalım. İnsanın yaşamına değer katan ve gün içinde düzenleyen İslâm dini, kuralları ile Müslüman'ın hayatını hiçbir şekilde güçleştirip zorlaştırmaz. Eğer uygulamalarımızdan dolayı yaşantımızda sıkıntılar yaşıyorsak muhakkak bilgilerimizde eksiklik veya yanlışlıklar bulunduğu içindir.

Hanımefendinin ifade ettiği sıkıntı ve problemlere sebep; eşler arasında gün içinde olagelen temastan gusül abdestinin bozulduğu yanılgısıdır. Çünkü eşlerin birbirlerine sarılması, kucaklaşması, öpüşmesi ile (cinsel haz yaşansa bile) gusül abdesti bozulmaz. Gusül abdestinin bozulduğu haller ise; cinsel temas ve orgazmdır. Bu durumlar eşler arasında meydana gelmedikçe yaşanan aşırı temas ve dokunma şekilleriyle eşlerin gusülleri yani boy abdestleri bozulmaz. Ancak o an, var olan namaz abdestleri bozulur. Daha sonra namaz kılmaya kalkışacak olurlarsa yeni bir namaz abdesti almaları gerekmektedir.

Esas itibarıyla kadın ve erkeğin tenlerinin birbirine -şehevî duygu yaşanmaksızın- değmesi ile namaz abdesti de bozulmaz. Yani eşlerin gün içinde birbirlerine olan yaklaşımlarında bir aşırılık yoksa, duygu açısından bir coşku yaşanmamışsa namaz abdesti bozulmaz. Yakınlaşmanın, temasın aşırılığı noktasında Hanefî fakihlerin çoğunluğu, erkeğin cinsel organının sertleşmesini ölçü alırken, İmam Muhammed; mezi gibi bir yaşlık çıkmadıkça namaz abdestinin bozulmayacağı görüşündedir. (Diyanet İlmihali, c.1, s.199)

Şâfiîler'e göre; erkek ve kadının tenlerinin birbirine değmesi ile namaz abdestleri bozulur.

Dr. Jale Şimşek

Dokunmayla namaz abdesti bozulmaz

Kısaca belirtmek gerekirse cumhura göre; erkek ile kadının normal şekilde sadece birbirine dokunmaları ile namaz abdesti bozulmaz. (İslâm Fıkhı Ansiklopedisi, c.1, s.195) Fakat fâhiş yani aşırı temas ve çıplak olarak dokunma, arada bir giysi bulunmaksızın erkek ve kadının teması; kucaklaşma ve şehevî duygu yaşama sonucu mezinin gelmesi, yani çamaşırda yaşlık oluşması namaz abdestini bozar.

Eşler arasında sevgi hiç eksilmemeli

Abdest konusu açıldığında önümüze çıkan ‘eşler arasındaki temas’ aslında ‘aile saadeti’ açısından çok önemli bir yer tutmaktadır. Bilinmektedir ki; birbiri için yaratılmış olan erkek ve kadının meşru bir şekilde karşılıklı olarak birbirlerinden faydalanabilecekleri yegane ortam aile yuvasıdır. Bunun farkında olan eşler dinleri ve kültürleri çerçevesinde huzurlu bir ömür geçirme adına; kurdukları aile hayatına uyum sağlayarak mutluluğu yakalamak ve her durumda hoş vakit geçirmek isterler. İşte bu isteğin gerçekleşmesi yani aile hayatının mutlu, mesut ve huzurlu geçmesi için eşlerin öncelikle birbirlerine olan ilgilerini, sevgilerini, şefkatlerini, memnuniyetlerini ve istem dışı oluşan hataların onarımı için ‘özür beyanlarını’ her fırsatta ama muhakkak ifade etmeleri zaruri bir ihtiyaçtır. Ayrıca karşılıklı hoşa giden, zevk alınan yakınlaşmaların; aile yuvalarında manevî değerlerin ışığında ve edep ölçülerinde paylaşılması da eşlerin birbirleri üzerindeki haklarındandır. Her iki hâl için temas (dokunma) bir araç, bir köprü vazifesi görerek eşlerin kendilerini ifade etme, diğerine sevdirerek kabullendirme ve uzlaştırmayı sağlar. Âdeta bir lisan gibi... Nasıl ki lisan güzel kullanıldıkça muhabbet artarsa, temas da güzel kullanıldıkça muhabbet artar.

Yaptıklarımız bizi O'na (sas) yaklaştırıyor mu?

"İman bu adamın neresinde" dedirtmemeliyiz

Bizi Allah'a yaklaştırmayan, Peygamber Efendimiz'le (sallallahu aleyhi ve sellem) münasebetimizi tetiklemeyen ve O'nu yeniden bütün canlılığıyla içimizdeymiş gibi duymamıza vesile olmayan konulardan yılandan, çıyandan kaçıyor gibi uzak durmalıyız.

FOTOĞRAF: BÜLENT KORUCU

■ **M. FETHULLAH GÜLEN**

İdeal bir nesil yetiştirmek, her şeyden önce bir îman konusudur. Ve şimdiye kadar bu meseleye sahip çıkanlar da hep îmanı sağlam insanlar olmuştur. Peygamber Efendimiz'in devrinde, koca bir cemiyet içinde, birkaç samimî ve îmanı kavî insanın başlattığı bir tebliğ ve temsil hareketinin, kısa zamanda ma'şerî vicdanda yankı bularak yüz binlerin derdi-dâvâsı hâline gelmesi de başka şekilde izah edilemez. Allah Rasûlü'nün bir güneş gibi doğduğu o karanlık döneme bakılırsa, o günün insanının bugünün laubali fertlerinden hiç de farklı olmadığı görülecektir. Onlar da birbirini alaya alıyor, cahiliye şiirlerinde görüleceği üzere sürekli birbirini tahkir eden sözler söylüyorlardı. Onlar da hiç olmayacak meseleleri gülme bahanesi yapıyor, muhataplarını en çirkin lakaplarla çağırıyor ve herkesi küçümsüyorlardı. Fakat, Hazreti Bediüzzaman'ın ifadesiyle, Allah Rasûlü (aleyhi ekmelü't-tehaya) son derece vahşî, âdetlerinde mutaassıp ve inatçı kavimlerin çirkin adetlerini ve ahlâk-ı seyyielerini yirmi üç sene gibi çok kısa bir sürede kaldırıp atmış, onları ahlâk-ı hasene ile teçhiz edip bütün âleme muallim ve medenî milletlere üstad eylemişti. Hiç şüphesiz Rasûl-ü Ekrem Efendimiz'in ve ashâb-ı güzînin öncülük ettiği iç içe inkılaplar niteliğindeki bu hareketin en dikkat çekici ve karakteristik yanı onun şekilcilik ve merasimden uzak olması, kamil iman sahibi ve sözünün eri kimselerle temsil edilmesiydi. Zira, çile ve ızdıraptan uzak olan, ciddiyetsizliğe ve laubaliliğe yakın duran bir hareket, şekil ve merasime esir olmaktan kurtulamaz; iman zaafına maruz ve lakayt fertlerin rehberliğinde uzun mesafeli yollar alınamaz.

Laubalilerin insanlığa vereceği bir şey yoktur!

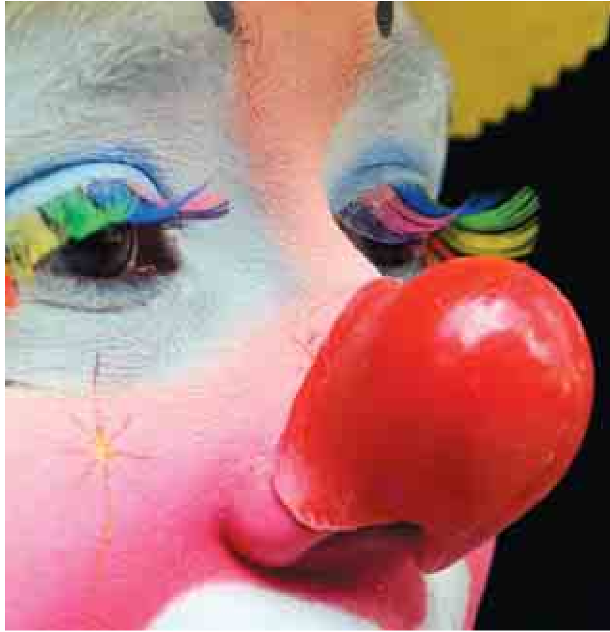
İşe gönüllerdeki iman esaslarını takviye ile başlamalıyız. Meclislerimizi hep sohbet-i Cânân meclisi haline getirmeliyiz. Bizi Allah'a yaklaştırmayan, Peygamber Efendimiz'le (sallallahu aleyhi ve sellem) münasebetimizi tetiklemeyen ve O'nu yeniden bütün canlılığıyla içimizdeymiş gibi duymamıza vesile olmayan konulardan yılandan, çıyandan kaçıyor gibi uzak durmalıyız. İman ve Kur'an hizmetine bir yararı var mı konuştuklarımızın? Sözlerimize mevzu yaptığımız husus, dini anlatmamız adına bir fayda vaad ediyor mu? Bir yerde yeni bir hayır müessesesi oluşturmamız için fikir veriyor mu? Bir ocak daha tüttürme heyecanımızı artırıyor mu? Şayet, bu sorular karşısında cevabımız "evet" ise, her cümlemizde bin bereket var ve Allah'ın rahmeti bizimle beraber demektir. Fakat, öyle değilse, bize asıl gayemizi hatırlatmayan duygu, düşünce ve sözlerden fersah fersah uzaklaşmalıyız. Ve bunu bir disiplin haline getirmeliyiz. Özellikle de arkadaşlarımız arasında sözünazı dinlenen biriyseniz, mâlâyânî şeylerin yapılmasına ve konuşulmasına karşı ciddi tavır koymalısınız. Mesela, bulunduğunuz mecliste birisi "Falan arkadaşın aklı bu meselelere fazla ermiyor." dese, eğer aklınız başınızdaysa, ya orayı terk etmeli ya da üslubunca o gıybeti sona erdirmelisiniz.

Çünkü, bir mü'minin ayıplandığı bir mecliste artık Allah'ın teveccühü yoktur. Bir mü'min hakkında su-i zanların seslendirildiği bir mekana rahmet nazarıyla bakılmamaktadır. Ümit nesline rehber olma azmindeki bir insanın da Allah'ın teveccüh etmediği ve rahmet şualarının inmediği bir mekanda hiç işi olmamalıdır.

Bu açıdan, bizim atmosferimizde insanları ayıplamanın, en basit şeyleri alay mevzuu yapmanın, ehl-i gaflet gibi laubaliliğe girmenin ve ehl-i dünyayı hatırlatırcasına gülüp eğlenmenin yeri yoktur. Bir araya gelişimizi hep ciddi gündemlere/rûznâmelere bağlamamız bizim şiarımız olmalıdır. Evet, sürekli birer disiplin insanı olarak yaşamalıyız; gelip gitmelerimiz, oturup kalkmalarımız, sohbet mevzularımız, meselelere yaklaşımımız, üslûbumuz ve ses tonumuz itibarıyla bir endâzeden çıkmış gibi imrendirici davranmalıyız. Müzakerelerimizi mutlaka sohbet-i Cânân'a bağlamalı, konuşacağımız meseleleri önceden belirlemeli, okuyacağımız metinleri seçmeli, beraber çözeceğimiz problemleri tayin etmeli ve bir araya geldiğimizde mutlaka hayırlı bir iş için gelmeliyiz.. ve oradan ayrılırken de bir müşkili çözmüş olarak ya da yeni bir projeyi tamamlayarak ayrılmalıyız. Cenab-ı Hakk'ın o güne kadar yaptırdıklarını şükür hisleriyle dopdolu olarak yâd etmeli; onları ancak tahdis-i nimet çerçevesinde anmalı; anarken de asla meseleyi kendi başarılarımıza bağlamamalı ve böylece Allah'ın o ana kadar yaptırdığı şeylerle daha sonraki lütuflarına davetiye çıkararak daha başka neler yapabileceğimizi planlamalıyız. Dünya ve ahiret hesabına bir kıymet ifade etmeyen, faydasız söz ve davranışlara bütün bütün kapanarak, oturup kalkıp sürekli kurbetten ya da bizi vuslata ulaştırabilecek vesilelerden dem vurmalı; rıza-yı ilahiye açılan en emin ve kısa yol kabul ettiğimiz i'la-yı kelimetullah şehrahında yürürken hep öteler mülahazasıyla dolu olmaya çalışmalıyız.

Evet evet, gerçekten inanıyorsak, gayr-i ciddiliğe hep kapalı kalmalıyız; laubaliliğe asla adım atmamalıyız. Her meclisimizi bizi O'na yaklaştırabilecek bir Ka'be azizliğinde ve bir Ravza kudsiyetinde bilmeliyiz. Bu meclisimiz dünyanın herhangi bir ülkesinde, yeryüzünün en karanlık bir köşesinde olsa da, ruh ve mana itibarıyla onu Ravza-i Tâhire ile yan yana getirmeli; götürüp Ka'be'nin harimiyle birleştirmeliyiz.. ve öyle bir hal almalıyız ki, Rasûl-ü Ekrem Efendimiz'i hep içimizde duymalı, O'nu Ravza kokulu iklimimize çağırmalı ve her an O'nun boyasıyla boyanmalıyız.

FOTOĞRAF: AFP

Ciddiyet en büyük sermayemizdir. Eline aldığı her konuyu anlamsızlaştıran ve laubalileştiren insanlar, gerçeklerle yüzleşemezler.

FOTOĞRAF: SELAHATTİN SEVİ

Bir Müslümanın oturuşu-kalkışı, yürümesi hatta araba kullanması bile nezaket sınırları içinde olmalıdır.

Her işte amaç Allah'ı anlatmak olmalı

Eğer, tebliğ ve temsil mesleğinin gereği bu ise boş yere gülmenin, başkasıyla alay etmenin ve laubaliliğin bizim dünyamızda ne işi var!.. Komiklik ve maskaralık yapmanın, insanları güldürüp eğlendirmenin bizim dünyamızda ne işi var! Şayet, bugün bazı insanların parodi, komedi, güldürü ve meddahlık türünden farklı birer sanat alanı gibi kabul edilen bir kısım gösterilere istidat ve temayülleri varsa ve onlar kendi kanaat-ı vicdaniyeleriyle o işleri yapıyorlarsa, onlara bir çeşit ruhsat verilmesindeki asıl maksat da o alanı bir vasıta olarak kullanarak bir de o dille bazı mesajları sunmaktır. Acaba bir kesim tarafından şerre sebep yapılan bir sahada birkaç temiz niyetli insanla o alanın tutkunlarına bazı hakikatler anlatılabilir mi? Acaba o felsefenin takipçilerine kendi dillerinden konuşmak suretiyle bazı mülahazalar sunulabilir mi? Acaba yabancı kaldıkları; ama biraz tanıyınca mutlaka sevecekleri dini değerlerle tanışmaları sağlanabilir mi? Acaba kendilerine hep unutturulan, fakat az hatırlayınca yüreklerini hoplatabilecek olan gerçekler onların ruhlarına da duyurularak içlerinde bir heyecan uyarılabilir mi?

İşte, bu duygu ve düşüncelerle bazı samimi ve hak âşığı insanlar da o sahalarda at oynatabilirler. Fakat, kanaat-i vicdaniyeye havale ettiğimiz böyle bir mevzuda hata etmiş de olabiliriz. Belki de ötede bize derler ki, her zaman söz söyleme hakkı olan Zât öbür tarafta da bize der ki, "Siz zatında güzel olan İslamiyet'i ve diyaneti herkese doğrudan doğruya neden anlatmadınız? Kendi değerlerinizin cazibesi yeterli olduğu halde, niçin başka dünyalara ait bazı argümanlar kullanma yolunu seçtiniz?" İşte bu noktada da hakiki mü'minin yüreği hoplamalı ve çok korkmalıdır.

FOTOĞRAF: MEHMET KAMAN

Bu mevzuda objektif fetva verilemeyeceğini bilmeli, herkesin kendi vicdanını işletmesi gerektiği kabullenilmelidir. İnsanı laubaliliğe çeken bazı sahalarda dolaşmak zorunda kalanlar da, dine ve millete hizmet edip etmediklerine bakmalı; yararlı olup olmadıklarına göre karar vermelidirler. Bulundukları atmosferde Allah'ı hatırlama ve hatırlatma imkanı oluyor mu, olmuyor mu? Peygamber Efendimiz'e dair bir husus anlatılabiliyor mu, anlatılamıyor mu? Kur'an'ın bazı hakikatleri nazara verilebiliyor mu, verilemiyor mu? Belli sınırlar dahilinde fenalıkların yüzünden peçeleri indirip onları kendi çirkinlikleriyle göstermek ve insanları birkaç cümle ya da paragrafla da olsa güzel ahlakın zümrütten yamaçlarına çağırmak mümkün oluyor mu, olmuyor mu? Vicdanının sesine kulak vermek suretiyle bu soruları müsbet cevaplayanlar müstesna, güldürmenin, kahkaha atmanın, komiklik yapmanın bizim dünyamızda yeri yoktur. Bunlar bütün cazibesiyle, iç okşayıcılığıyla ve gönülleri gıdıklayıcılığıyla kapımızın önüne kadar gelip "… Ey mehlikâ bir gece al bezme beni" dese de biz, "Beyhude yorulma kapılar sürmelidir!" deyip bir sürme üzerine bir sürme daha çekmeli; her birimiz "Hayır arkadaş, Allah'a dilbeste olduğum ve Peygamber'in yoluna gönül verdiğim günden beri beni ciddiyetten, mesuliyet şuurundan ve öteler mülahazasından uzaklaştıran her şeye karşı sonuna kadar kapandım." demeliyiz.

"İman bu adamın neresinde!" dedirtmeyelim

Bizim davranışlarımızdaki alacalık bu duygu ve düşüncelere kendimizi alıştıramamaktan ve ciddiyeti tabiatımız haline getirememekten kaynaklanmaktadır. Bazen tam bir mesuliyet insanı gibi olma, bazen de en küçük bir sebeple sulululuklara, ciddiyetsizliklere ve laubaliliklere girme şeklindeki gel-gitler ciddiyet ve vakarı tabiatımızın bir derinliği yapamadığımızı göstermektedir. Bundan dolayıdır ki, bazılarımız itibarıyla, birilerinin yanında -onlardan utanarak- güzel ahlaklı bir insan tavrı sergilesek, sun'iliklere de girerek tam bir dava adamı gibi davransak ve ağırbaşlı görünsek de, sadece riya ve süm'a yapmış oluyor, kendi başımıza kaldığımızda yine her zamanki halimize bürünüyor ve kalbinde iman problemi bulunan kimseler gibi yaşıyoruz. Ciddi insanlar arasındayken tuhaf tuhaf ses akortları, davranış ayarlamaları ve hareket tarzlarıyla asıl kimliğimizin çok çok üstünde bir görünüş sergiliyor ve riyakârlık yapıyoruz. Heyhat, yalnız olduğumuz zamanlarda ya da laubali insanlar arasında bulunduğumuz anlarda, görenlere

EFENDİMİZ (SAS)

FOTOĞRAF: AFP

İnsanlarla münasebetlerimizde öyle bir incelik sergilemeliyiz ki, dinimizin güzellikleri çevremize de aksetmeli.

"İman bu adamın neresinde?" dedirtecek kadar dini değerlerden kopuk davranıyoruz. Az önce hüzünden yaşaran gözlerimiz daha on dakika bile geçmeden kahkahadan dolayı sırılsıklam olabiliyor. Bazılarımız itibarıyla, İslam'a ait güzellikler tabiatımıza tam içirilememiş olduğundan, en basit bir hatırlatıcıyla kendimizi ancak ehl-i dünyanın meclislerinde görülebilecek komikliklere, gülmelere, kahkahalara ve laubali tavırlara salabiliyoruz. Salıyor ve en kudsi hakikatleri kendi lakaytlığımıza kurban ediyoruz. Oysa, bizim bu çelişkilerden mutlaka kurtulmamız lazımdır; bunun için de, her şeyden önce iman mevzuundaki problemlerimizi halletmemiz gerekmektedir. "Din" dediğimiz vaz'-ı İlâhî, iman ve İslâm düşüncesinin tamamının unvanıdır; "diyanet" ise bu yüce hakikatin hayata hayat olmasının adıdır. Din, hem nazarisiyle, hem de amelî yanı itibarıyla bizim hayatımıza da hayat olmalıdır. Nabızlarımız onunla atmalı; bakışlarımızda o nümayan olmalı; yüz çizgilerimizde sürekli o belirmeli ve bize bakan bizde onu okumalıdır. Zira, din ancak tabiat haline geldiği zaman kendinden beklenen fonksiyonu edâ etmiş olur. O, tabiatımızın bir derinliği haline geleceği âna kadar alaca yaşamaktan ve çelişkiler arasında kalmaktan kurtulamayız. Bazen mü'min gibi görünmeyi tuttursak ve bir ciddiyet abidesi gibi hareket etsek de, bu halimizi her zaman koruyamayız. Halbuki, biz hem ibadetlerimizde hem normal işlerimizde hem de insanlarla münasebetlerimizde öyle bir hassasiyet ortaya koymalı, halimizle öyle bir incelik sergilemeliyiz ki, dinimizin güzellikleri çevremize de aksetsin.. söz, tavır ve davranışlarımız o derece gönlün şivesi olmalı ve onların üzerine kalbe ait manaların rengi, deseni düşmeli ki, başkaları üzerinde de tesir icra etsin.

Uhrevîlik ahlâkı bizi sarmalı

İmanda kemale yürüyen ve Allah'la böyle bir münasebete geçen insanın düşünce ve tavırlarında şaşmayan bir doğruluk, mütemâdî bir samimiyet, sürekli bir ciddiyet ve bir uhrevîlik ahlâkı belirir. O insanın iç fotoğrafı haline gelen bu ahlak, diyanet mülahazasıyla işlene işlene zamanla onun bütün davranışlarına akseder.. eline-ayağına, gözüne-kulağına, diline-dudağına, sesinin tonuna, vurgularına ve hatta mimiklerine bile hükmünü geçirir.. ve nihayet insanın ruhuna kendi mânâsının şeklini veren bu iç resim onun tavırlarında okunan mânevî bir kaside hâline gelir; zaten, "Görüldüğünde Allah hatırlanır" hakikati de bu kıvamdaki bir mü'mini belirtir.

FOTOĞRAF: GÜLİZ KARAOĞLAN

Büyük hadis alimi Abdullah b. Mesleme bu mü'minlerden biridir. Öyle ki, Ka'nebî diye tanınan bu büyük insan, bir topluluğa uğradığı zaman onun görünüşünde müşahede ettikleri mehabetten dolayı oradaki insalar "Sübhanallah", "Lâ ilâhe illallah" demekten kendilerini alamazlarmış. Kendisini görenlerden birinin "Ne zaman Ka'nebî'yi ziyarete gitsek onu uçurumun kenarındaymış da neredeyse Cehennem'e düşüverecekmiş gibi bir vaziyette görürdük." diyerek vasfettiği bu hak dostunun hâli elbette ki çevresindekilere tesir etmiştir. Yine, Abdurrezzak b. Hemmam, döneminin en büyük alimlerinden birisi olarak bilinen İbn Cüreyc hakkında demiştir ki: "Onu ilk gördüğüm zaman 'İşte Allah korkusundan yanıp tutuşan bir hak dostu!' demeden edemedim." Evet, o hakikat erlerinin uzun boylu sözler söylemelerine gerek yoktur. Halleri imanlarına şahittir onların. İnsan, çehrelerine nazar edince alacağını alır; gözlerinin içine bakınca ruh inceliklerini görür ve ürperir.

Hasılı; şayet çehresinde pırıl pırıl bir hayâ, davranışlarında dupduru bir samimiyet ve vicdanında da köpük köpük bir heyecan bulunan nesiller yetiştirmek istiyorsak, önce kendimiz ilim ufkunun ötesinde hakîkat nurlarına ulaşabilmiş, bedene ait arzu ve isteklerini zarûret çerçevesine hapsetmiş ve hep O'nu seslendirme, O'nunla nefes alıpverme azmiyle gerilmiş ciddi, vakur, ağırbaşlı kimseler olmalıyız. Sonra da, maddî-mânevî hiçbir şey beklemeden, dünyevî-uhrevî hiçbir sevdâya kapılmadan, en içten ve şefkat dolu bir edayla neslimize el uzatmalıyız. Tabii, bunu yaparken de, vakar ve ciddiyeti hiçbir zaman abus çehrelilik, somurtkanlık, sertlik ve huşûnetle karıştırmamalı; şefkatli, içten, candan ve sevimli olmayı da sulu, laubali, alaycı ve ciddiyetsiz bir hale bürünme şeklinde algılamamalıyız.

Komplekslerim beni yoruyor

Zehra

15 yaşındayım. 10. sınıftayım. Beğenmediğim ve beni yıpratan 3 özellik var.

1. Suçluluk duygusu. Bundan nefret ediyorum. Şu an hissetmediğim için yazamıyorum. Zaten kendimi çok da iyi ifade edemem.

2. Aşağılık kompleksi. Böyle hissettiğim için de çok çekinik davranır ve arkadaşlarıma özenirim.

3. Mazoşistlik. Acıyı severim, acıdan korkmam. Tuhaf, ama mutlu olunca kendimde eksiklik hissederim. Kendimi iyi anlatamadım, ama 2. mektubumda belki daha iyi yazarım.

Dr. Can

Sevgili Zehra kızım,

Belki sen farkında değilsin; ama kendini net ifade ediyorsun. Duygularını ve hissettiklerini güzel anlatıyorsun. Bu şikayetlerinin yetişme tarzın, ailen ve çevrenin sana davranış biçimlerinden oluştuğu belli...

EĞER BİR ÇOCUK

Kınanarak yaşarsa;
Suçlamayı
Düşmanca davranılırsa;
Kavgayı
Alay edilerek yaşarsa;
Sıkılganlığı
Utançla büyütülürse;
Suçluluğu
Hoşgörüyle;
Sabrı
Teşvik edilerek büyütülürse;
Güvenmeyi
Değer verilerek büyütülürse;
Saygı duymayı
Eşitlik ortamında büyütülürse;
Adaleti
Güven duygusunda büyütülürse;
İnanmayı
Beğeni ile büyütülürse;
Hoşlanmayı
Kabul ve dostlukla büyütülürse;
Sevgiyi öğrenir

Tabii ki bu tabloyu uzatabiliriz. Sen kendi teşhisini kendin koy. Üstüne bir de ergenlik ekle. İkiyle çarp, tuttuğun sayıdan çıkar. Ve bir psikiyatristin yolunu tut. Günlerin olsun KUT!

DR. CAN

CHAT'LAYAN YUVALAR

El-mass

Can ağabey. Babam evine bağlı görünen ve her baba gibi çocuklarını seven klasik bir baba. Fakat son zamanlarda onu hep internette chat sayfalarında hanım arkadaş ararken görüyorum. Bunu gizlemeye çalışıyor; ama birkaç kez habersiz yakaladım. Annem çok şükür fark etmiyor; ama ben çıldıracak gibi oluyorum. Anneme söylemeli miyim? Ne yapmalıyım?

Değerli mücewherat kızım... Mücewher derken (W) harfini kullanmam, Arapçadaki şedde yani şiddetli, acayip ve iki misli değerli elmas kızım demek anlamını taşıyor.

1) Zira babanın böyle bir vartaya düşmesi senin hisse senetlerindeki değerini azaltmaz...

2) Bilakis bu duruma vakıf olduğun halde

A) Kabullenmemen,

B) Telaşa kapılıp her yere yaymaman,

C) İyice anlamadan babana saldırmaman,

D) Ya da kabullenmediğin halde korku ve kişilik sorunlarından ses çıkarmaman gibi ABC'deki serinkanlılığın D'deki çaresiz olmamandan dolayı da çok takdir ettim, umarım üst katlarda da değerin artmıştır.

3) El-mass'cığım; bilirsin büyüklerimizin, anne-babamızın, işveren patronlarımızın ya da devleti yöneten idarecilerimizin bazen aileleri, bazen işyerleri, bazen ulusları, zaman zaman da din, hava, ülküleri için yaptıkları riskli, tehlikeli ve gizlilik derecesi olan işler vardır. Bir kişi; (bu senin baban da olabilir) belki ülkesinin hayrına (istersen casusluk diyelim) bir misyon üslenmiş ya da ülke zararına çalışan birkaç kişiyle kendini belli etmeden kontak kurması gerekiyor olabilir. Ya da ister yazacağı kitapla ilgili (bilgisayar, chat ortamının kullanıldığı alanlar, chat'ın sosyal dengesizlikteki rolü) bilgiler toplamak, ister bir araştırma istatistiği yapmak adına böyle bir işe girişebilir. Bazen tıp araştırmacıları ya da biyologlar, zoologlar, mikrobiyoloji veya patoloji uzmanları insanlığı bazı mikrop ve hastalıklardan kurtarmak için ellerini mikrop kavanozuna daldırıp riske girerler. Emniyet teşkilatının ve ordumuzun şiddeti önlemek adına bazen silah kullanmak ya da savaşmak durumunda kaldığını bilirsin.

Yani sonuçta (ki inşallah öyledir) masum ve iyi niyetli birkaç chat'ın sebebini, aslını ve ne için yapıldığını iyece anlamadan bir yuvayı yıkacak infazlarda bulunup etrafı yaygaraya vermek çok akıllıca olmazdı zaten...

4) Ben şahsen, (Dr. Can olarak yazmıyorum) yetişkin çocukları olan bir baba olarak biricik kızımdan şöyle bir konuşma bekler ya da bir mektup alsam mutlu olurdum: "Biricik sevgili babacığım.. Seni çok seviyorum ve senin de beni, annemi ve tüm ailemizi nasıl da çok sevdiğini biliyorum. Özelikle anneme olan saygı, sevgi ve sadakatinle aranızdaki bağ benim ve kardeşim için mükemmel bir örnek. Senelerdir bu mutlu yuvanın en önemli temel taşları olan sizler ve özellikle sen, aynı zamanda göklerde de alkışlanıyorsunuz biliyorum. Tüm bu sorumluluklarının yanı sıra, yine bu aile çatımızın sağlamlığı adına annemden dahi gizli olarak chat odalarında araştırma yapmış olmanı (umarım bana kızmazsın) çok takdir etmekle birlikte, annemin bunu hissetmeye başladığını endişeyle birlikte bu gizli görevin artık bittiğini umuyorum. Tombiş yanaklarından mucuk yapıyorum babişkom. Kızın."

Ters tepki oluşmaz diyorsan, "çocuktan al mektubu" misali olur ve her şey yoluna girer umarım. ÖSS'de ve hayatta başarılar kızım.

DR. CAN'DAN KISA KISA

Emine
Değerli kızım Emine. Masum mektubunu aldım. Adresin olsaydı evine uzun yazacaktım. Bütün kalbimle umut ederim ki yaşamın güzelliklerini sabrınla kalbinde bulup, semaları donatmış, sağlığına da kavuşmuşsundur. Umutların seni mutlu etsin. Mektubunda "Annem için de bir cümle yazın" demişsin; annenle aranızda sevgi olduktan sonra yollarınız ayrılsa da sevginizin gücü ve duaların tesiri ile iki cihanda da berabersinizdir. Arada sevgi yoksa aynı çatı altında iki yabancı gibi mevsimleriniz farklı olur. Bazen kötülük gördüğümüz insanlara dahi dua etmemiz onun kalbini yumuşatır. Güzel kızım sevgini ve fedakarlığını kaybetme, ileride bir gün onlar senin en güzel dostun olacaklardır. Seni&anneni Allah'a emanet ediyorum. Sabırlar diliyorum. Yarınlarınız mutlu sürprizlerle gelsin, sevgiyle kalın...

Mehmet Kaya/Hafsa-Edirne
Değerli kardeşim Mehmet Kaya Bey, Yazdığım mektup, köyünüzü yazmayı unuttuğum için iade oldu. Epey zaman geçince "Osmanlı Köyü"nü de yazıp gönderemedim. Belki adres değişmiştir diye. Lütfen gazetemizi arayarak Ailem dergisini bağlatınız. Yoksam telefonunuzu bırakınız. Size acilen döneceğim inşallah. Kendinize iyi bakın. Sizi seviyoruz. Allah'a emanetsiniz.

Murtaza Aslan/Çivril
Sevgili Murtaza Bey kardeşim. Raporunuzu ve ilişikteki mektubunuzu aldım. Def'aten okudum. Şikayetlerinize göre koyulan teşhis ve ilaçlar uygun. Allah'tan şifa ve sabırlar diliyorum. İyi haberlerinizi bekler, Allah'a emanet ederim...

Altı da bir üstü de birdir toprağın

Toprak AB
Canım babam, can babam. Beni hatırladın mı? Avrupa'dan, gurbetten yazan, "sana baba diyebilir miyim?" diyen kızın... Seni kısa zamanda ama çok sevdik. Sevdik diyorum zira burada oldukça kalabalık bir çevre AİLEM'in ve sizin bağımlınız olduk. Türkçeyi, Türkiye'mizi, dinimizi, ruh sağlığımızı sizden öğrendik. Ve sevdik. Sizi de bağrımıza basıyoruz ve sizden dua bekliyoruz.

Dr. Can
Sevgili kızım, güzel kızım Toprak... Ölen annemin göğsüne başımı dayadığım gibi, secdeye giderken günahkâr ve kirli alnımı koyduğum toprak gibi, toprak gibi mütevazı kızım, Toprak kızım.

1) "Beni hatırladın mı?"
Cevap: Seni hatırlamadığım için değil, hiç unutmadığımı hatırlatmak için yazıyorum.

2) "Sana gurbetten, Avrupa'dan yazan"
Cevap: Onun için adının yanına AB koydum. Seni Avrupa Birliği'ne aldım. Bizleri almayacaklar görüldüğü kadarıyla.

3) "Sana baba diyebilir miyim?"
Cevap: Evet diyebilirsin. Senin annen bir melekti yavrum!

4) "Ailem'in ve sizin bağımlınız olduk."
Cevap: Ailem'in ben de tiryakisiyim. Ama Dr. Can'a bağımlılık bence kötü alışkanlık.

5) "Sizi çok seviyor ve bağrımıza basıyoruz."
Cevap: Asıl Can'lar toprağı sever.
Topraktan geldik;
Toprağa gideceğiz.
Mühim olan
Çamurlaşmamak..
Tüm "Can"lar toprağın bağrına gider.
Zira toprak canı
Can da toprağı sever.

6) "Dua bekliyoruz"
Cevap: Allah'ım
Gurbetteki güvercinler
Ne yana uçarlarsa uçsunlar
Diğer kuşlara göre
Hep yabancıdırlar...
Onlar yabancı bir yerin
Vahşetini ve garipliğini
Her an hissederler
Ama
Toprağın altında gurbet yoktur
Toprak kızım
Ve onun
Kanatları altındaki
Tüm evlatlarımı
Koru ve bağışla
Amin...